

Конституційний Суд України
м. Київ, вул. Жилянська, б. 14

Адвоката Медведєва Сергія Анатолійовича, свідоцтво про право заняття адвокатською діяльністю № _____ видане 21.07.1999 року кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури, юридична адреса: Україна,

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

про офіційне тлумачення ст.ст.8,9,24,40,64 Конституції України що до положень п.1 ст.3, п.2 ст.5 та ст.7, Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» з метою забезпечення реалізації прав адвоката, який здійснює незалежну професійну діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту будучи одночасно приватним підприємцем що надає юридичні послуги і користується спрощеною системою оподаткування.

Оскільки я, у зв'язку з діями екстремістів, та терористів і їх агресивними та протизаконними наказами і іншими незаконними діями на _____ тобто у місцевості де я проживаю, вже тривалий час обмежений в своїх правах гарантованих мені ст.ст.3,5,8,9,21-24,28,29,30,31,32,34,38,43,50,55,57,64,68 Конституції України, до яких належать як обмеження в пересуванні по території України, та в отриманні поштових послуг будь-якого зв'язку, так і проживання в пошкодженому розривами мін та снарядів житлі нашої будівлі, з отриманням від цього небувалого стресу, як і від загибелі та викрадення і катування ряду знайомих і друзів (мирних мешканців) і до того ж, зіштовхнувшись з явним перешкоджаннями в доступі до правосуддя, у зв'язку з тими ж загрозами для життя суддів і учасників судових засідань в нашому регіоні, та зриву виборів в місцеві органи влади і Президента України та в інших основоположних правах, я не маю реальної можливості захищати свої права в судах загальної юрисдикції і подати відповідні позови в адміністративні суди України і тим більше брати участь в розгляді таких справ, я звертаюсь до Конституційного Суду України безпосередньо.

Саме вище зазначені обставини не дали мені можливість отримати відповідні судові рішення по дискримінаційним нормам закону та обмеженням в праві на працю за професійною ознакою і в праві на отримання повної та своєчасної інформації від податкової служби України і надати такі рішення судів України Конституційному Суду України, як докази проходження усієї вертикалі судової влади по судам загальної юрисдикції.

Я окрім норм Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» і Податкового Кодексу України, посилаюсь у своєму зверненні, на фактичні докази подвійного, не однакового застосування законодавства України та на інформацію яка підтверджує цей факт і була неодноразово опублікована в Інтернеті і яку я, на жаль, позбавлений можливості отримати офіційно від міністерства доходів і зборів України з відповідними копіями, так як ця інформація стосується іншої особи (адвоката Глотова) і є конфіденційною і не надається для інших осіб, та охороняється Законом. Тому, прошу Суд враховувати всі ці особливі обставини при вирішенні питання про відкриття Конституційного провадження по моєму конституційному зверненню, так як річ йде про дотримання норм міжнародного права і конституції міністерством доходів і зборів України під час застосування Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» і норм Податкового Кодексу України.

На мій погляд, при даних обставинах глобального порушення конституційних прав громадян в Донбасі в тому рахунку і адвокатів, значимість для існування демократії, законності та конституційних гарантій в нашій незалежній державі Україна, може бути захищена Конституційним Судом України навіть у такій складній ситуації.

Річ в даному випадку йде про наступне:

- Я надаю правову допомогу і здійснюю представництво і захист інтересів громадян на всій території України після подачі 06.09.1999 року у ДПІ м. всіх документів, які були передбачені на той час Законом, так як був взятий на облік платника податків, як адвокат, про що є підтвердження з ДПІ м. довідка № Тобто після отримання мною свідоцтва на право заняття адвокатською діяльністю, яке я отримав згідно рішення КДК адвокатури області 21.07.1999 року.

Тобто з 1999 року, я повідомив податковий орган, що я є адвокат і надав відповідне підтвердження про свої повноваження і реєстрацію в органах місцевого самоврядування, та став на облік у ДПІ міста області, згідно вимог діючого Законодавства України.

У 2003 році, за пропозицією податкового інспектора, який керувався рішеннями та правовими положеннями Міністерства фінансів України від 20.12.2001 р. лист N 31-052-3-8/4747 "Щодо реалізації пункту 6 Указу Президента України від 30.09.1999 р. N 1240"(вказаним листом Мінфін погодився з можливістю адвокатів та адвокатських об'єднань обирати спрощену систему оподаткування для своїх доходів), я у другому півріччі 2003 року перейшов на спрощену систему оподаткування (єдиний податок).

31.12.2004 року, за пропозицією податкових інспекторів, я після подачі відповідної заяви, отримав в органах місцевого самоврядування Свідоцтво фізичної особи підприємця (і передав в ДПІ весь пакет документів про факт державної реєстрації мене ще й як ФОП, який надає юридичні послуги), щоб під час зміни законодавчих та підзаконних норм, знову мати право на спрощену систему оподаткування, так як вона мене задовольняла більше, у зв'язку з особливістю моєї юридичної практики на всій території України і здійснення багатьох витрат на проїзд по селищним шляхам, проживання та харчування (та таке інше), які дуже часто підтвердити, особливо у сільській місцевості, було складно, а інколи зовсім неможливо.

Варто відзначити, що законність цього рішення, підтверджується і роз'ясненням Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури при Кабінеті Міністрів України, яке затверджене її рішенням від 18 лютого 2005 року №IV/9-2-5 «Про збереження статусу адвоката при переході на спрощену систему оподаткування».

У наведеному роз'ясненні вказується, що «адвокат, здійснюючи адвокатську діяльність, не позбавлений права стати на облік та отримати свідоцтво про сплату єдиного податку. При цьому ВККА зазначила, що жоден нормативний чи законодавчий акт не зобов'язує адвоката використовувати печатку із зазначенням «Приватний підприємець» замість «Адвокат», чи змінювати будь-які інші атрибути адвокатської діяльності на підприємницьку діяльність. Фактично, адвокат і надалі продовжує займатися адвокатською діяльністю в тому ж порядку, як і до взяття на облік як платника єдиного податку, лише оприбуткування доходів та сплату податку адвокат здійснює з врахуванням положень Указу Президента України від 03.07.1998 року №727 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» з змінами та доповненнями Указом Президента України від 28.06.1999 року № 746/99, які діяли до 01 січня 2012 року, (і хоча на сьогодні це питання регулюється окремим розділом Податкового кодексу України, суть роз'яснення від цього не змінюється).

Примітно, що в наведеному вище роз'ясненні ВККА №IV/9-2-5 вказується, що «у випадку обрання адвокатами спрощеного оподаткування їх правовий статус як адвокатів не змінюється.

З урахуванням норм права, та податкової практики, я кожного року, з липня 2003 року до 2012 року (КВЕД 2005 року - 74.11), здавав шокквартильні звіти і проводив відповідні оплати фіксованого податку та відповідні платежі у фонди.

У січні 2012 року, після консультацій з працівниками податкової інспекції, та з урахуванням гарантій закладених у ст.ст. 8, 24, 42 Конституції України, та ст. 14 Європейської Конвенції «Про захист прав людини і основних свобод», які визнають

У листі № _____ із _____ обласної податкової, датований 16.10.2012 року (опублікованому _____ в ІНТЕРНЕТі Юридичний вісник України №45, 10-16 листопада 2012 року) було для адвоката _____ зазначено: «Враховуючи, що Ви перебуваєте на податковому обліку як само зайнята особа-підприємець з 07.12.2005 року, повторно ставати на облік не потрібно. На обліку в податковій інспекції Ви перебуваєте, як підприємець із видом діяльності: 74.11 Діяльність у сфері права (КВЕД – 2005). Відповідно до заяви про перехід на спрощену систему оподаткування від 25 січня 2012 року реєстр. № _____, Вам видане Свідоцтво платника єдиного податку з 1 січня 2012 року 3 групи, за ставкою 5 відсотків, вид діяльності: 74.11 / 69.10. – Діяльність у сфері права. Відповідно до Класифікатора видів економічної діяльності Адвокатська діяльність є складовою виду діяльності – Діяльність у сфері права(...)», «Доходи, отримані Вами від провадження діяльності у сфері права, в тому числі і адвокатської діяльності, оподатковуються єдиним податком за ставкою 5 відсотків(...)».

Зрозуміло, що отримати цю відповідь з податкових органів _____ області, я, як і будь-яка фізична особа, не мав права, так як ця податкова консультація носить індивідуальний характер і тим більше, ці документи захищені ЗУ «Про захист персональних даних» та іншими нормативно-правовими актами. Але не враховувати таку практику подвійного застосування норм Податкового Кодексу України і ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську практику» в подальшому, як і не міг вважати таку практику законною.

І тому, після того, як у першій декаді 2013 року, після надання мною 03.01.2013 року відповідної декларації по праці на спрощеній системі оподаткування, в Інтернеті з'явився текст узагальненої податкової консультації щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвокатів). Розуміючи що закон чи інші правові норми зворотної сили не мають, а ті які існували, повинні бути доведені та роз'яснені населенню і тим більше суб'єктам оподаткування, у передбачений Законом спосіб, своєчасно і тим більше об'єктивно та належним чином, продовжуючи працювати в рамках спрощеної системи оподаткування, я 14.01.2013 року, вже письмово звернувся до ДПІ міста _____, за податковою консультацією з запитом № _____.

Під час надання мені відповіді на мій запит, я просив чітко зазначити відповіді на наступні питання:

- «- 1. Чи стосується погіршення моїх прав як приватного підприємця, який є адвокатом, що здійснював юридичну практику у 2012 році, який знаходився на другій групі єдиного податку і в чому саме мій стан змінюється і на підставі яких законодавчих та підзаконних актів?
2. Якщо вимоги до збільшення оподаткування прибутку за 2012 рік відносно мене будуть застосовані за весь 2012 рік, то прошу роз'яснити мені, на підставі яких правових норм це робиться, та зробити мені посилання на те, яким чином, я зараз повинен надати підтверджуючі матеріали про витрати, щоб вирахувати чистий дохід, якщо спрощена система оподаткування, яка була відносно мене задіяна у 2012 році, цього не вимагала і тому такі документи мною не зберігались.
3. Чи змінюють (погіршують) зазначені зміни податкового законодавства, мої права як приватного підприємця, який є адвокатом, що здійснює юридичну практику, тобто у 2013 році, який вже знаходиться на другій групі єдиного податку і в чому саме мій стан змінюється і на підставі яких законодавчих та підзаконних актів?
4. Якщо зміна законодавчих та підзаконних норм по відношенню до мене як до адвоката вимагає у 2013 році будь якої перереєстрації та зміни звітності, або інших кроків у веденні документообігу, прошу надати мені по цим питанням повні роз'яснення з посиланням на нормативну базу (тільки з посиланням не на листи, а на певні закони чи підзаконні акти, які пройшли відповідну реєстрацію у Мінюсті і мають юридичну силу і не суперечать Конституції України та міжнародному праву).

пріоритет Основного Закону, над всіма іншими, та забороняють будь яку дискримінацію, в тому рахунку і по ознакам приналежності до відповідної професії, тобто в даному випадку, професії адвоката, який здійснює незалежну професійну діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту, в порівнянні з юристами, які будучі приватними підприємцями надають юридичні послуги, мені в податковій інспекції було роз'яснено, що моя діяльність, тобто юридична практика в усіх її проявах, підпадає під застосування спрощеної системи оподаткування. І на сам перед, у моєму випадку по моєму бажанню і надалі може бути мною обрана друга група по спрощеній системі оподаткування. Я погодився з такими висновками працівників податкової інспекції і знову обрав спрощену систему оподаткування по другій групі. Мені було видане відповідне безстрокове свідоцтво платника єдиного податку другої групи.

Кожного кварталу 2012 року, я не тільки заздалегідь оплачував всі податки передбачені другою групою єдиного податку та надавав юридичні послуги згідно КВЕД 69.10, але і здавав передбачені Законодавством України декларації. До того ж знайшовши недоліки та протиріччя в законодавчих нормах (тобто в їх роз'ясненнях податковими органами), постійно з'ясовував у працівників податкової інспекції, у березні, серпні, жовтні і листопаді 2012 року, чи є якісь загальні напрацювання чи зміни у податковому законодавстві і практиці його застосування, що стосуються адвокатів, які знаходяться на спрощеній системі оподаткування і чи є будь які зауваження до поданих мною декларацій. Тим більше дія ПК України у 2012 році неодноразово припинялася і цілий ряд положень переглядалась Урядом України, так як була об'єктивно піддана критиці суспільства і політичних сил України.

Зауважень, поправок чи пропозицій від ДПІ м. _____ не надходило увесь 2012 рік.

У грудні 2012 року, я з Інтернету дізнався, що мій колега, адвокат _____ вже звертався з письмовим запитом від 17 вересня 2012 року, по податкову консультацію у Державну податкову службу у _____ області по подібним проблемам. В якому були зазначені наступні питання:

«- 1. Чи повинен я у зв'язку з тим, що перебуваю на обліку в податковій, як підприємець-платник єдиного податку, який одночасно з тим є адвокатом, окремо ставати на облік як адвокат – само зайнята особа (якщо так, що для цього потрібно зробити і в якій послідовності мені необхідно діяти)?

2. Чи можуть отримувані мною як адвокатом і водночас підприємцем-платником єдиного податку (діяльність у сфері права – новий КВЕД 69.10) доходи від здійснення адвокатської діяльності (діяльності у сфері права) оподатковуватися за ставкою 5% (так або ні; якщо ні, то чому)?

3. Чи підлягають отримувані мною доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за ставкою 5% і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), подвійному оподаткуванню (окремо як підприємця і окремо як само зайнятої особи)?

4. За якою ставкою податку я повинен оподатковувати отримувані доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємця-платник єдиного податку за ставкою 5% і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), якщо на обліку в податковій перебуваю як фізична особа-підприємець?

5. Яким чином я повинен здійснювати звітування перед податковими органами (з якою періодичністю та в якій формі) за отримувані доходи, якщо отримую доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємця-платник єдиного податку за ставкою 5% і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність)?»

5. Якщо мої права, зазначені зміни не погіршують і я можу залишатися на тій же спрощеній системі оподаткування (другій групі єдиного податку), то прошу відповісти мені більш скорочено»

Мій запит був зареєстрований у ДПІ 14.01.2013 року за № . Під час подачі запиту, з ним уважно ознайомилась, заступник начальника ДПІ і усно заявила, що всі мої дії за весь час знаходження на єдиному податку – законні, а сама узагальнена податкова консультація щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвокатів), та наказ ДПС України від 24.12.2012 року №1185 до ДПІ офіційно ще не надходили і вона буде знайомитись з ними в Інтернеті.

В своєму запиті, враховуючи, що відповідно до фінансових нарахувань чи змін про податкові виплати, такі зміни повинні вводитись тільки з початку наступного фінансового року (тобто з 1 січня) та не суперечити нормам міжнародного права (ст.3 ПК України), які ратифіковані Україною і не повинні носити ознак дискримінації (ст.4.1.2 ПК України), я просив надати мені відповідні роз'яснення цієї узагальноної податкової консультації, яка начебто затверджена наказом ДПС України від 24.12.2012 року №1185 і просив надати мені податкову консультацію по подібним питанням, які вже задав колега в іншому податковому органі України.

Мною у запиті було заявлено, що зазначена вище узагальнена податкова консультація, щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвоката) який одночасно є приватним підприємцем і здійснює діяльність тільки у сфері права (юридична практика) згідно КВЕД 69.10, та обрав спрощену систему оподаткування, вступає в протиріччя, як з ПК України (ст.4.1.2., ст. 4.1.9. ПК України), так і з ЗУ «про адвокатуру та адвокатську діяльність» з іншими законодавчими нормами України. По перше з огляду на викладене, вона не є правовою нормою, та не може відмінювати норми Закону, та норми Міжнародного права ратифіковані Україною, як і норми ПК України, вільно тлумачити закони і вступати в протиріччя з підзаконними актами.

До того ж, в запиті я заявив, що вона не надійшла у податкові органи у передбачений законом спосіб і час, та опублікована тільки у січні 2013 року в Інтернеті (а навіть закони не можуть вступити в силу, якщо вони не доведені населенню, та офіційним інстанціям, у передбачений законом спосіб. Вони також не мають зворотної сили, якщо вони не пом'якшують умови для суб'єкта оподаткування).

29 січня 2013 року, на мій запит від 14.01.2013 року №' , я отримав наступну письмову відповідь з ПІ м. . за № датовану 25.01.2013 року.

«- Державна податкова інспекція у м. на вашу Заяву-запит від 14.01.2013 №' інформує про наступне.

Згідно з підпунктом 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-УІ зі змінами та доповненнями (далі - ПКУ) само зайнята особа - платник податку, який є фізичною особою - підприємцем або провадить незалежну професійну діяльність за умови, що така особа не є працівником у межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності.

Незалежна професійна діяльність - це участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, аудиторів, бухгалтерів, оцінщиків, інженерів чи архітекторів, особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою подібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою - підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб.

Оподаткування доходів фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність здійснюється відповідно до положень статті 178 Розділу IV „Податок на доходи фізичних осіб” ПКУ.

У пункті 178.1 статті 178 ПКУ зазначено, що особи, які мають намір здійснювати незалежну професійну діяльність, зобов'язані стати на облік в органах державної податкової служби за місцем свого постійного проживання як само зайняті особи та отримати свідоцтво про таку реєстрацію згідно зі статтею 65 цього Кодексу.

Відповідно до абзацу другого пункту 65.1 статті 65 ПКУ фізичні особи, умовою ведення незалежної професійної діяльності яких згідно із законом є державна реєстрація такої діяльності у відповідному уповноваженому органі та отримання свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на ведення незалежної професійної діяльності, протягом 10 календарних днів після такої реєстрації зобов'язані стати на облік в органі державної податкової служби за місцем свого постійного проживання.

Пунктом 178.2 статті 178 ПКУ передбачено, що доходи громадян, отримані протягом календарного року від провадження незалежної професійної діяльності, оподатковуються за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу, тобто за ставкою 15 відсотків бази оподаткування, а в разі перевищення десятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року, ставка податку становить 17 відсотків суми перевищення.

Згідно з пунктом 178.3 статті 178 ПКУ оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності.

У разі неотримання довідки про взяття на облік особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності без урахування витрат.

Для визначення бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб розраховується середньомісячний оподатковуваний дохід.

Під час виплати суб'єктами господарювання - податковими агентами, фізичним особам, які провадять незалежну професійну діяльність, доходів, безпосередньо пов'язаних з такою діяльністю, податок на доходи у джерела виплати не утримується в разі надання такою фізичною особою копії свідоцтва про взяття її на податковий облік як фізичної особи, яка провадить незалежну професійну діяльність. Це правило не застосовується в разі нарахування (виплати) доходу за виконання певної роботи та/або надання послуги згідно з цивільно-правовим договором, коли встановлено, що відносини за таким договором фактично є трудовими, а сторони договору можуть бути прирівняні до працівника чи роботодавця.

Фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані вести облік доходів і витрат від такої діяльності та подавати податкову декларацію за результатами звітного року відповідно до цього розділу у строки, передбачені для платників податку на доходи фізичних осіб, тобто до 1 травня року, що настає за звітним.

Остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником податку самостійно згідно з даними, зазначеними в податковій декларації.

При цьому до 1 серпня року, що настає за звітним, само зайнята особа зобов'язана самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в поданій податковій декларації (стаття 179.7 ПКУ).

Нормами чинного ПКУ не передбачено конкретного переліку витрат для фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність. Основним критерієм для

обґрунтування витрат, що зменшують дохід для визначення об'єкта оподаткування, є їх належність та необхідність для провадження незалежної професійної діяльності.

Правові засади організації і діяльності адвокатури та здійснення адвокатської діяльності в Україні регулюються Законом України від 05 липня 2012 року № 5076 „Про адвокатуру та адвокатську діяльність” (далі - Закон № 5076), статтею 1 якого визначено що, адвокат - це фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені цим Законом.

Адвокатською діяльністю визнається незалежна професійна діяльність адвоката зі здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту.

До інших видів правової допомоги відносяться види адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій та роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення (підпункт 6 пункту 1 статті 1 Закону № 5076).

Відповідно до підпункту 16.1.12 пункту 16.1 статті 16 ПКУ платник податку повинен забезпечувати збереження документів, пов'язаних з виконанням податкового обов'язку, протягом строків, установлених цим Кодексом та згідно п.п.44.1 ст.44 платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/ або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, веденню яких передбачено законодавством.

Виходячи з викладеного фізична особа, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, не може бути підприємцем у межах такої адвокатської діяльності. При цьому чинним законодавством не заборонено фізичній особі, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, бути підприємцем та здійснювати іншу підприємницьку діяльність, не заборонену законом.

Узагальнюючою податковою консультацією щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (приватних нотаріусів, адвокатів), затвердженою наказом ДПС України від 24.12.2012 №1185, визначено, що при визначенні сукупного чистого доходу фізичних осіб, які здійснюють незалежну адвокатську діяльність, доцільно враховувати витрати, пов'язані з організацією такої діяльності та обумовлені вимогами Закону України від 05 липня 2012 року №5076 «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»

До витрат адвоката можуть бути віднесені, зокрема:

орендна плата за користування приміщенням, яке є робочим місцем адвоката, у тому числі його поточний ремонт, обладнання пандусу для під'їзду інвалідів;
технічне забезпечення діяльності робочого місця адвоката та його обслуговування (охоронна та пожежна сигналізація, вогнестійкий сейф, інформаційна вивіска, металеві двері або металеві ролети);

обслуговування технічного обладнання (комп'ютери, у тому числі програмне забезпечення, принтери, сканер, ксерокс, факси телефон тощо);

витрати на виготовлення печаток та штампів, а також їх заміни) сплата щорічних внесків адвокатів на забезпечення реалізації адвокатського самоврядування;

відкриття рахунків у банках та їх розрахунково-касове обслуговування (депозитні рахунки);

оплата праці та обов'язкові нарахування на фонд оплати праці помічників, секретарів, стажистів (найманих працівників); проходження підвищення кваліфікації адвокатом; участь у короткотермінових семінарах, симпозиумах, науково-

практичних конференціях; удосконалення професійної майстерності Придбання та передплата юридичної літератури (книг, журналів, дисків, програм тощо);

витрати на збирання доказів, отримання висновків спеціалістів (експертів) відповідно до умов договору про надання правової допомоги;

витрати на користування електронною базою законодавства; витрати на підключення та користування мережею Інтернет; виготовлення бланків (у тому числі ордерів) із зазначенням прізвища, імені та по батькові адвоката, номера і дати видачі

придбання канцелярського приладдя;

сплата адвокатами внесків до Пенсійного фонду України, у тому числі на користь найманих працівників, та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування; програмне забезпечення;

поштові та кур'єрські послуги, необхідні для виконання адвокатської діяльності;

витрати на послуги телекомунікаційного зв'язку, електронні цифрові підписи для ведення бухгалтерського та податкового обліку та для подання податкової звітності, звітності до органів статистики, Пенсійного Фонду України, інших фондів загальнообов'язкового державного страхування.

З повагою, ДПІ у м. [] заст. Нач.

По суті в цій податковій консультації ПІ, не існувало відповідей на поставлені в моєму письмовому запиті № [] тобто, питання дотримання норм Конституції України та норм міжнародного права ПІ, під час застосування норм ПК України та ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», в тому числі питання розрахунку витрат, які раніше не враховувалися мною, саме у зв'язку наданням ПІ протилежних податкових консультацій, що підтверджувалось і видачею ПІ мені свідоцтва на єдиний податок по другій групі КВЕД 69.10 – юридична практика на 2012-2013 роки і надалі, а також суттю неповної відповіді на мій запит податкової консультації.

З усної співбесіди з працівником ДПІ м. [] мені 28.01.2013 року було пояснено, що як узагальненої податкової консультації, щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвокатів) так і наказ ДПС України від 24.12.2012 року №1185, ДПІ м. [] офіційно не отримувала і тому не можуть дати однозначної податкової консультації по моїм питанням, які стосуються перебування мене на єдиному податку, тобто на спрощеній системі оподаткування у 2012 році, як і не можуть зазначити письмово у відповіді на мій запит, ті рекомендації, які вони мені надають 28.01.2013 року усно, що стосуються перебування мене на подальшому обліку на спрощеній системі оподаткування у 2013 році.

Не отримавши однозначної і повної податкової консультації, я змушений був звернутись 02.02.2013 року з запитом № [] на податкову консультацію у ДПС України в [] області.

«...Під час надання мені відповіді на мій запит, прошу чітко зазначити відповіді на наступні питання:

1. Чи повинен я у зв'язку з тим, що перебуваю на обліку в податковій як підприємець-платник єдиного податку, який одночасно з тим є адвокатом, окремо ставати на облік як адвокат – само зайнята особа (якщо так, що для цього потрібно зробити і в якій послідовності мені необхідно діяти)?

2. Чи можуть отримувані мною як адвокатом і водночас підприємцем-платником єдиного податку (діяльність у сфері права – новий КВЕД 69.10) доходи від здійснення адвокатської діяльності (діяльності у сфері права) оподатковуватися згідно другої

групи оподаткування ставки єдиного податку, (як за 2012 рік, так і окремо у 2013 році, так або ні, якщо ні, то чому)?

3. Чи підлягають отримувані мною доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за ставкою єдиного податку другої групи і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), подвійному оподаткуванню (окремо як підприємця і окремо як само зайнятої особи)?

4. За якою ставкою податку я повинен оподатковувати отримувані доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за другою групою оподаткування ставки єдиного податку і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), якщо на обліку в податковій перебуваю як фізична особа-підприємець (як за 2012 рік, так і окремо у 2013 році)?

5. Яким чином я повинен здійснювати звітування перед податковими органами (з якою періодичністю та в якій формі) за отримувані доходи, якщо отримую доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за другою групою оподаткування ставки єдиного податку і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність)?

6. Якщо зміна законодавчих та підзаконних норм по відношенню до адвокатів які здійснюють індивідуальну діяльність та одночасно надають юридичні послуги - КВЕД 69.10, як підприємець-платник єдиного податку за другою групою оподаткування ставки єдиного податку, вимагає будь якої перереєстрації та зміни звітності, або інших кроків у веденні документообігу, прошу надати мені по цим питанням повні роз'яснення з посиланням на нормативну базу яка відповідає вимогам Конституції України та міжнародному праву.

7. Якщо мої права, зазначені зміни не погіршують і я з урахуванням викладених обставин і фактів можу залишатися на тій же спрощеній системі оподаткування (другій групі єдиного податку), то прошу підтвердити цей факт офіційно ...»

На цей запит податкової консультації, я отримав наступну відповідь з ПС області:

«- Державна податкова служба у _____ області розглянула Ваш запит від 02.02.2013 № _____ щодо деяких питань оподаткування доходів адвокатів і повідомляє наступне.

1. Види адвокатської діяльності щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту врегульовані положеннями статті 19 Закону України від 05.07.2012 №5076-VI «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі - Закон №5076). Так, видами адвокатської діяльності є:

☐ надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правовий супровід діяльності юридичних і фізичних осіб, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, держави;

☐ складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру;

☐ захист прав, свобод і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішується питання про їх застосування у кримінальному провадженні, особи, стосовно якої розглядається питання про видачу іноземній державі (екстрадицію), а також особи, яка притягається до адміністративної відповідальності під час розгляду справи про адміністративне правопорушення;

☐ надання правової допомоги свідку у кримінальному провадженні;

☒ представництво інтересів потерпілого під час розгляду справи про адміністративне правопорушення, прав і обов'язків потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача у кримінальному провадженні;

☒ представництво інтересів фізичних і юридичних осіб у судах під час здійснення цивільного, господарського, адміністративного та конституційного судочинства, а також в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами;

☒ представництво інтересів фізичних і юридичних осіб, держави, органів державної влади, органів місцевого

☒ самоврядування в іноземних, міжнародних судових органах, якщо інше не встановлено законодавством іноземних держав, статутними документами міжнародних судових органів та інших міжнародних організацій або міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

☒ надання правової допомоги під час виконання та відбування кримінальних покарань.

Адвокат може здійснювати інші види адвокатської діяльності, не заборонені законом.

Реєстрація фізичних осіб, які здійснюють адвокатську діяльність, як підприємців, чинним законодавством не передбачена. Адвокатська діяльність не є господарською і зокрема, підприємницькою діяльністю у сенсі статті 3 Господарського кодексу України, а адвокат не є суб'єктом господарювання, який здійснює підприємницьку діяльність.

Така позиція також викладена в листі - роз'ясненні Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури при Кабінеті Міністрів України від 21.03.08 №У/3-71.

Враховуючи те, що адвокат не здійснює підприємницьку діяльність, він реєструється в органах державної податкової служби як само зайнята особа, що здійснює незалежну професійну діяльність.

Таким чином, з урахуванням визначеного статусу адвоката, як само зайнятої особи, що здійснює незалежну професійну діяльність, стосовно оподаткування доходів повідомляємо наступне.

Підпунктом 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України від 02.12.2000 №2755-УІ зі змінами та доповненнями (далі - ПКУ) визначено, що само зайнята особа - платник податку, який є фізичною особою - підприємцем або провадить незалежну професійну діяльність за умови, що така особа не є працівником в межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності. Незалежна професійна діяльність - це участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією ліквідаторів), аудиторів, бухгалтерів, оцінщиків, інженерів чи архітекторів особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою подібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб.

Оподаткування доходів фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, здійснюється відповідно до положень статті 17(«Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою, що здійснює* незалежну професійну діяльність» розділу IV «Податок на доходи фізичних осіб» ПКУ.

Вказана стаття ПКУ регулює:

- порядок реєстрації адвокатів;
- порядок оподаткування доходів адвокатів;
- порядок обліку доходів та витрат адвокатів.

Стосовно державної реєстрації підприємницької діяльності, то якщо Ви, сумісно з адвокатською діяльністю, плануєте здійснювати та отримувати дохід від інших видів діяльності (крім визначених у статті 19 Закону №5076) на підставі свідоцтва про державну реєстрацію № сер. , Ви маєте право при оподаткуванні доходів від підприємницької діяльності обрати один із двох способів оподаткування: за загальною системою або за спрощеною системою на умовах сплати єдиного податку.

Особливості оподаткування фізичної особи - підприємця, що перебуває на загальній системі оподаткування, встановлено статтею 177 ПКУ, згідно з пунктом 177.10 якої підприємці повинні вести облік власних доходів і витрат у Книзі обліку доходів і витрат за формою та в порядку, затвердженому наказом №1025 і мати підтверджуючі документи щодо походження товару.

Якщо фізичній особі, яка одночасно здійснює адвокатську та підприємницьку діяльності, зручно окремо вести облік доходів і витрат, то вона застосовує дві Книги обліку доходів і витрат за формою, затвердженою наказом №1025. Якщо ні, то достатньо використовувати одну Книгу обліку доходів і витрат (у разі здійснення діяльності без використання найманих працівників).

Якщо фізична особа - підприємець отримує інші доходи, ніж від провадження підприємницької діяльності, то згідно пункту 177.11 статті 177 ПКУ, вона подає до органу державної податкової служби протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року, в якій поряд з доходами від підприємницької діяльності мають зазначатися інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи, а також зазначають в ній авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб на поточний рік.

Тобто, фізична особа, яка одночасно здійснює підприємницьку та адвокатську діяльності, надає одну декларацію про майновий стан і доходи за результатами звітного року за формою, затвердженою наказом №1395 та при заповненні декларації відображає усі відомості (показники) при наявності.

При цьому, фізична особа самостійно розраховує податок на доходи фізичних осіб та сплачує його до бюджету протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку подачі декларації).

Остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником податку самостійно згідно з даними, зазначеними в податковій декларації.

Пунктом 178.2 статті 178 ПКУ передбачено, що доходи громадян, отримані протягом календарного року від провадження незалежної професійної діяльності, оподатковуються за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 ПКУ, тобто за ставкою 15 відсотків бази оподаткування, а в разі перевищення десятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року, ставка податку становить 17 відсотків суми перевищення.

Самозайнята особа зобов'язана самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в поданій податковій декларації (стаття 179.7 ПКУ) до 1 серпня року, що настає за звітним.

З приводу можливості суміщення адвокатської та підприємницької діяльності повідомляємо наступне.

Вимоги щодо несумісності з діяльністю адвоката, передбачені статтею 7 Закону №5076 та поширюються на роботу на посадах осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», військову або альтернативну (невійськову) службу, нотаріальну діяльність, судово-експертну діяльність.

У пункті 178.1 статті 178 ПКУ зазначено, що особи, які мають намір здійснювати незалежну професійну діяльність, зобов'язані стати на облік в органах державної податкової служби за місцем свого постійного проживання як само зайняті особи та отримати свідоцтво про таку реєстрацію згідно зі статтею 65 ПКУ.

Порядок реєстрації адвокатів, як само зайнятих осіб, встановлений розділом VI Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 №1588, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 29 грудня 2011 року за №1562/20300.

Довідка про взяття на облік за формою №4-ОПП (з зазначенням перед прізвищем, ім'ям та по батькові «Адвокат» дає право:

▣ адвокату, що провадить незалежну професійну діяльність - при визначенні об'єкта оподаткування враховувати витрати, пов'язані з адвокатською діяльністю (другий абзац пункту 178.3 статті 178 ПКУ);

▣ податковим агентам, що виплачують доходи - не утримувати податок на доходи фізичних осіб під час виплати доходу адвокату (пункт 178.5 статті 178 ПКУ).

Щодо порядку оподаткування доходів адвокатів, відповідно до пункту 178.3 статті 178 ПКУ, оподаткованим доходом само зайнятої особи, у тому числі адвоката, є сукупний чистий дохід. В свою чергу сукупний чистий дохід визначається як різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності.

ДПС України наказом від 24.12.2012 №1185 «Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (приватних нотаріусів, адвокатів)» надала роз'яснення відносно можливого переліку витрат адвокатів.

Відповідно до пункту 178.6 статті 178 ПКУ, адвокат зобов'язаний вести облік доходів і витрат, що пов'язані з адвокатською діяльністю. Облік доходів та витрат адвокат веде у Книзі обліку доходів і витрат, форма та порядок ведення якої затверджений наказом ДПА України від 24.12.2010 №1025, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 30 грудня 2010р. за №1425/18720 (далі - наказ №1025), яку згідно пунктом 2 вказаного наказу він зобов'язаний зареєструвати в ДГП за місцем проживання.

Пунктом 178.4 статті 178 ПКУ передбачено, що фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, подають податкову декларацію до 1 травня року, що настає за звітним (підпункт 49.18.4 пункту 49.18 статті 49 ПКУ).

Форма податкової декларації затверджена наказом Міністерства фінансів України від 07.11.2011 №1395 «Про затвердження форми податкової декларації про майновий стан і доходи та Інструкції щодо заповнення податкової

декларації про майновий стан і доходи», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 27 грудня 2011р. за №1532/20270 (із змінами і доповненнями, внесеними наказом Міністерства фінансів України від 03.02.2012 №84 (далі - наказ №1395).

наприклад, «Фізична особа - підприємець, адвокат». Роз'яснення з даного питання було надано листом ДПС України від 17.01.2013 №

За інформацією, наведеною у Вашому листі, Ви здійснюєте саме види адвокатської діяльності, визначені статтею 19 Закону №5076 на підставі свідоцтва про право заняття адвокатською діяльністю № , видане за рішенням кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури № від 21.07.1999.

Оподаткування Ваших доходів від адвокатської діяльності необхідно проводити в порядку, передбаченому статтею 178 ГЖУ (пункт 1 цього листа).

Закон №5076 не містить спеціальних положень, пов'язаних із обмеженням дії загальних норм частини 1 статті 50 Цивільного кодексу України про можливість здійснення підприємницької діяльності фізичною особою з повною цивільною дієздатністю за умови державної реєстрації її у встановленому законом порядку як підприємця, при цьому види діяльності, які здійснює фізична особа - підприємець, не можуть бути такими, які визначені у статті 19 Закону №5076.

Виходячи з викладеного, фізична особа, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, не може бути підприємцем у межах такої адвокатської діяльності. При цьому, чинним законодавством не заборонено фізичній особі, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, бути підприємцем та здійснювати іншу підприємницьку діяльність, не заборонену законом.

Враховуючи, що після взяття на облік фізичних осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність, видається (направляється) довідка за формою №4-ОПП, у якій перед прізвищем, ім'ям та по батькові обов'язково вказується вид професійної діяльності, наприклад, «Адвокат», то якщо фізична особа зареєстрована як підприємець та разом із цим, така особа здійснює незалежну професійну діяльність, така особа обліковується в органах ДПС як фізична особа - підприємець.

У такому випадку фізична особа подає до органу ДПС заяву за формою №5-ОПП з позначкою «Зміни» та копію документа, що підтверджує право фізичної особи на ведення незалежної професійної діяльності. У довідці за формою №4-ОПП перед прізвищем, ім'ям та по батькові такої особи вказується «Фізична особа - підприємець» та вид професійної діяльності

Порядок оподаткування доходів фізичної особи - підприємця за спрощеною системою на умовах сплати єдиного податку регулюється главою 1 розділу XIV ПКУ.

При здійсненні підприємницької діяльності платники єдиного податку ведуть облік доходів та витрат. Форма та порядок Книги обліку доходів й Книги обліку доходів та витрат затверджено наказом Міністерства фінансів України від 15.12.2011 №1637, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 27.12.2011 за №1534/20272.

Платники єдиного податку подають до органу державної податкової служби податкову декларацію та сплачують єдиний податок у строки, передбачені для відповідної групи.

Тобто, якщо фізична особа одночасно здійснює адвокатську діяльність та підприємницьку діяльність на спрощеній системі оподаткування на умовах сплати єдиного податку, то вона надає податкову декларацію платника єдиного податку в порядку та за формою, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 21.12.2011 №1688, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 27.12.2011 за №1533/20271 у строки, передбачені для відповідної групи й податкову декларацію про майновий стан і доходи до 1 травня року, що настає за звітним (адвокатська діяльність).

4. Якщо Ви не плануєте здійснювати та отримувати доходи від підприємницької діяльності, а здійснюєте виключно адвокатську діяльність, Ви маєте право звернутися до державного реєстратора з заявою про припинення підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем.

В даному випадку Ви залишитесь на обліку в органах державної податкової служби як фізична особа, яка здійснює незалежну професійну діяльність, з отриманням довідки за формою №4-ОПП, у якій перед прізвищем, ім'ям та по батькові буде вказаний вид професійної діяльності - «Адвокат».

Враховуючи вищевикладене, пропонуємо для вирішення питання щодо отримання відповідної довідки за формою №4-ОПП звернутися до ДПІ у м. _____ тобто за місцем постійного проживання.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Засмтупник голови _____

Враховуючи ті самі обставини, я змушений був звернутися за повною податковою консультацією, до міністра доходів і зборів України з письмовим запитом на податкову консультацію №1 від 26 квітня 2013 року, наступного змісту:

«- Будучи безпартійним, але маючи певний досвід міжнародного обміну в США і країнах Європи 2007-2012 роки, та досвід праці у якості помічника народного депутата України (до 1993 року) і праці, як депутата міської ради (1991-1994 роки), та будучі понад три роки, керівником регіональної правозахисної організації, яка виступає проти будь якої дискримінації і на цій базі створює міжнародну організацію, я аналізуючи багато проблем в адвокатурі, які існують дуже давно, звернув увагу на те, що немало хто з адвокатів, в різні часи, зіштовхувався з різними проблемами при виконанні своїх професійних обов'язків адвоката.

Загально відомо, що нас іноді, вбивають, калічать, при виконанні нами своїх професійних обов'язків. І при цьому нам понад двадцять років приходиться працювати, без належного соціального і навіть правового захисту, який є на сьогодні чисто декларативним і потребує від держави значного вдосконалення, як на законодавчому, так і на практичному рівні в органах виконавчої влади.

Не є таємницею, що захисник у кримінальній справі, це особа, яка піддається великим ризикам, не тільки тому, що отримує додаткові стреси, а ще і тому, що під час спілкування зі своїми підзахисними в різних спеціальних установах, в закритих та дуже малих приміщеннях, має великі ризики зараження особливо небезпечними захворюваннями, такими як туберкульоз, гепатит, шкіряні та інші.

Враховуючи потреби населення і специфіку конфліктних ситуацій, багато адвокатів практикують в різних частинах нашої країни, виїжджаючи в часті відрядження. При цьому іноді накладні витрати адвоката, становлять більше половини від валового доходу, які інколи дорівнюють 70%.

При таких обставинах, не належна оцінка державою значення адвокатури для суспільства, дискримінація по відношенню до адвокатів, втягування їх в податкові «зашморги» через службову недбалість посадових осіб та деякі дії, які по своїй суті більш схожі на провокації, не повинно мати місце в нашій країні. Як найменше обмеження у вже існуючих правах чи дискримінація за професійною ознакою по відношенню до адвокатів, не повинно мати місце в демократичному суспільстві.

Тому, я звертаючись саме до Вас за податковою консультацією, так як підпорядковані міністерству інші структурні підрозділи, в місті _____ і Луганській області, не в повному обсязі відповіли на мої запити на податкову консультацію, проігнорували цілий ряд поставлених мною питань, а на де які з них відповіли не конкретно без зазначення дій заявника, та з порушенням вимог ПК України, норм Конституції України.

Я надаю правову допомогу і здійснюю представництво і захист інтересів громадян на всій території України після подачі 06.09.1999 року у ДПІ м. _____ всіх документів, які були передбачені на той час Законом, так як був взятий на облік платника податків, як адвокат, про що є підтвердження з ДПІ м. _____

Тобто після отримання мною свідоцтва на право заняття адвокатською діяльністю, яке я отримав згідно рішення КДК адвокатури області 21.07.1999 року.

Тобто з 1999 року, я повідомив податковий орган, що я є адвокат і надав відповідне підтвердження про свої повноваження і реєстрацію в органах місцевого самоврядування, та став на облік у ДПІ міста області, згідно вимог діючого Законодавства України.

У 2003 році, за пропозицією податкового інспектора, який керувався рішеннями та правовими положеннями Міністерства фінансів України від 20.12.2001 р. лист N 31-052-3-8/4747 "Щодо реалізації пункту 6 Указу Президента України від 30.09.99 р. N 1240". Вказаним листом Мінфін погодився з можливістю адвокатів та адвокатських об'єднань обирати спрощену систему оподаткування для своїх доходів, я у другому півріччі 2003 року перейшов на спрощену систему оподаткування (єдиний податок).

31.12.2004 року, за пропозицією податкових інспекторів, я отримав в органах місцевого самоврядування Свідоцтво фізичної особи підприємця (і передав в ДПІ весь пакет документів про факт державної реєстрації мене ще й як ФОП, який надає юридичні послуги), щоб під час зміни законодавчих та підзаконних норм, знову мати право на спрощену систему оподаткування, так як вона мене задовольняла більше, у зв'язку з особливістю моєї юридичної практики на всій території України і здійснення багатьох витрат на проїзд по селищним шляхам, проживання та харчування (та таке інше), які дуже часто підтвердити, особливо у сільській місцевості, було складно, а інколи зовсім неможливо.

Варто відзначити, що законність цього рішення, підтверджується і роз'ясненням Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури при Кабінеті Міністрів України, яке затверджене її рішенням від 18 лютого 2005 року №IV/9-2-5 «Про збереження статусу адвоката при переході на спрощену систему оподаткування».

У наведеному роз'ясненні вказується, що «адвокат, здійснюючи адвокатську діяльність, не позбавлений права стати на облік та отримати свідоцтво про сплату єдиного податку. При цьому ВККА зазначила, що жоден нормативний чи законодавчий акт не зобов'язує адвоката використовувати печатку із зазначенням «Приватний підприємець» замість «Адвокат» чи змінювати будь-які інші атрибути адвокатської діяльності на підприємницьку діяльність. Фактично, адвокат і надалі продовжує займатися адвокатською діяльністю в тому ж порядку, як і до взяття на облік як платника єдиного податку, лише оприбуткування доходів та сплату податку адвокат здійснює з врахуванням положень Указу Президента України від 03.07.1998 року №727 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» з змінами та доповненнями Указом Президента України від 28.06.1999 року № 746/99, які діяли до 01 січня 2012 року, (і хоча на сьогодні це питання регулюється окремим розділом Податкового кодексу України, та суть роз'яснення від цього не змінюється).

Примітно, що в наведеному вище роз'ясненні ВККА №IV/9-2-5 вказується, що «у випадку обрання адвокатами спрощеного оподаткування їх правовий статус як адвокатів не змінюється».

З урахування норм права, та податкової практики, я кожного року, з липня 2003 року до 2012 року (КВЕД 2005 року - 74.11), здавав щоквартальні звіти і проводив відповідні про плати фіксованого податку та відповідні платежі у фонди.

У січні 2012 року, після консультацій з працівниками податкової інспекції, та з урахуванням гарантій закладених у ст.ст. 8, 24, 42 Конституції України, та ст. 14 Європейської Конвенції «Про захист прав людини і основних свобод», які забороняють будь яку дискримінацію, в тому рахунку і по ознакам приналежності до відповідної професії (професії адвоката, який здійснює незалежну професійну діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту, в порівнянні з юристами які будучі приватними підприємцями надають юридичні послуги) та з огляду на те, що Конституція України має найвищу силу, мені було роз'яснено, в податковій інспекції, що моя діяльність, тобто юридична практика в усіх її проявах, підпадає під застосування спрощеної системи оподаткування і на сам перед, у

моєму випадку по моєму бажанню, може бути обрана друга група по спрощеній системі оподаткування. Я погодився з такими висновками працівників податкової інспекції і знову обрав спрощену систему оподаткування по другій групі. Мені було видане відповідне свідоцтво платника єдиного податку другої групи.

Кожного кварталу 2012 року, я не тільки заздалегідь оплачував всі податки передбачені другою групою єдиного податку та надавав юридичні послуги згідно КВЕД 69.10., але і здавав передбачені Законодавством України декларації. До того ж знайшовши протиріччя в законодавчих нормах, по відношенню до норм Конституції України, постійно з'ясовував, у працівників податкової інспекції (у березні, серпні, жовтні і листопаді 2012 року), чи є якісь загальні напрацювання чи зміни у податковому законодавстві і практиці його застосування, що стосуються адвокатів, які знаходяться на спрощеній системі оподаткування і чи є будь які зауваження до поданих мною декларацій.

Зауважень, поправок чи пропозицій від ДПІ м. _____ не надходило увесь 2012 рік.

У грудні 2012 року, я дізнався, що наш колега, адвокат _____ вже звертався з запитом від 17 вересня 2012 року, по податкову консультацію у Державну податкову службу у _____ області по подібним проблемам. В якому були зазначені наступні питання:

1. Чи повинен я у зв'язку з тим, що перебуваю на обліку в податковій, як підприємець-платник єдиного податку, який одночасно з тим є адвокатом, окремо ставати на облік як адвокат – само зайнята особа (якщо так, що для цього потрібно зробити і в якій послідовності мені необхідно діяти)?

2. Чи можуть отримувані мною як адвокатом і водночас підприємцем-платником єдиного податку (діяльність у сфері права – новий КВЕД 69.10) доходи від здійснення адвокатської діяльності (діяльності у сфері права) оподатковуватися за ставкою 5% (так або ні; якщо ні, то чому)?

3. Чи підлягають отримувані мною доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за ставкою 5% і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), подвійному оподаткуванню (окремо як підприємця і окремо як само зайнятої особи)?

4. За якою ставкою податку я повинен оподатковувати отримувані доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за ставкою 5% і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), якщо на обліку в податковій перебуваю як фізична особа-підприємець?

5. Яким чином я повинен здійснювати звітування перед податковими органами (з якою періодичністю та в якій формі) за отримувані доходи, якщо отримую доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за ставкою 5% і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність)?

У листі № _____ із _____ обласної податкової, датований 16.10.2012 року, було зазначено, «Враховуючи, що Ви перебуваєте на податковому обліку як само зайнята особа-підприємець з 07.12.2005 року, повторно ставати на облік не потрібно. На обліку в податковій інспекції Ви перебуваєте, як підприємець із видом діяльності: 74.11 Діяльність у сфері права (КВЕД – 2005). Відповідно до заяви про перехід на спрощену систему оподаткування від 25 січня 2012 року реєстр. № _____ Вам видане Свідоцтво платника єдиного податку з 1 січня 2012 року 3 групи, за ставкою 5 відсотків, вид діяльності: 74.11 / 69.10. – Діяльність у сфері права. Відповідно до Класифікатора видів економічної діяльності Адвокатська діяльність є складовою виду діяльності – Діяльність у сфері права...», «Доходи, отримані Вами від провадження діяльності у сфері права, в тому числі і адвокатської діяльності, оподатковуються єдиним податком за ставкою 5 відсотків...».

Нещодавно, тобто у першій декаді 2013 року, після надання мною 03.01.2013 року, відповідної декларації по праці на спрощеній системі оподаткування, в Інтернеті з'явився текст узагальноної податкової консультації щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвокатів). Розуміючи що закон чи інші правові норми зворотної сили не мають, а ті які існували, повинні бути доведені та роз'яснені населенню і тим більше суб'єктам оподаткування, у передбачений Законом спосіб, своєчасно і тим більше об'єктивно та належним чином, згідно ст.ст.40, 57 Конституції України, та цілої низки законів і підзаконних актів, продовжуючи працювати в рамках спрощеної системи оподаткування, я 14.01.2013 року, вже письмово звернувся до ДПІ міста [] за податковою консультацією з запитом № []

Мій запит був зареєстрований у ДПІ 14.01.2013 року за № []. Під час подачі запиту, з ним уважно ознайомила, заступник начальника ДПІ і заявила, що всі мої дії за весь час знаходження на єдиному податку – законні, а сама узагальнена податкова консультація щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвокатів), та наказ ДПС України від 24.12.2012 року №1185 до ДПІ офіційно ще не надходили і вона буде знайомитись з ними в Інтернеті.

В своєму запиті, враховуючи, що відповідно до фінансових нарахувань чи змін про податкові виплати, такі зміни повинні вводитись тільки з початку наступного фінансового року (тобто з 1 січня) і можуть бути застосовані тільки у відповідності до норм Конституції України, та не суперечити нормам міжнародного права (ст.3 ПК України), які ратифіковані Україною і не повинні носити ознак дискримінації (ст.4.1.2 ПК України), я просив надати мені відповідні роз'яснення цієї узагальноної податкової консультації, яка начебто затверджена наказом ДПС України від 24.12.2012 року №1185 і просив надати мені податкову консультацію по подібним питанням, які вже задав колега в іншому податковому органі України.

Зазначена вище узагальнена податкова консультація, щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвокатів) який є приватним підприємцем і здійснює діяльність тільки у сфері права (юридичну практику) згідно КВЕД 6910 (2010 року), та обрав спрощену систему оподаткування, вступає в протиріччя, як з ПК України (ст.4.1.2., ст. 4.1.9. ПК України), так і порушує ст.ст.8,9,21,22,24,57,64 Конституції України, та ст.14 Європейської Конвенції «Про захист прав людини і основних свобод».

Так, по перше з огляду на викладене, вона не є правовою нормою, та не може відмінювати норми Конституції України, та норми Міжнародного права ратифіковані Україною, як і норми ПК України, вільно тлумачити закони і вступати в протиріччя з підзаконними актами. До того ж, вона не надійшла у податкові органи у передбачений законом спосіб і час, та опублікована тільки у січні 2013 року в Інтернеті (а навіть закони не можуть вступити в силу, якщо вони не доведені населенню, та офіційним інстанціям, у передбачений законом спосіб. Вони також не мають зворотної сили, якщо вони не пом'якшують умови для суб'єкта оподаткування).

29 січня 2013 року, на мій запит від 14.01.2013 року № [], я отримав письмову відповідь з ПІ м. [] датовану 25.01.2013 року. По суті в цій відповіді ПІ були проігноровані як частково, так і повністю, де які питання зазначені в моєму письмовому запиті № [] та норми прямої дії, Конституції України і норми міжнародного права і перш за все ст.14 Європейської Конвенції «Про захист прав і основних свобод людини».

З усної співбесіди з працівником ДЛПІ м. [], мені 28.01.2013 року було пояснено, що як узагальноної податкової консультації, щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (в тому рахунку адвокатів) так і наказ ДПС України від 24.12.2012 року №1185, ДПІ м. [] не отримувала, та не можуть дати однозначної податкової консультації по моїм питанням, які стосуються перебування мене на єдиному податку, тобто на спрощеній системі оподаткування у 2012 році, як і не можуть зазначити письмово у відповіді на мій запит, ті рекомендації, які вони мені надають 28.01.2013 року усно, що стосуються перебування мене на подальшому обліку на спрощеній системі оподаткування у 2013 році. Ми з Вами знаємо, що в різних

регіонах України, податкові органи, вирішили цю проблему, по різному, з застосуванням одних і тих же правових норм.

Ознайомившись з відповіддю з ДПС в [] області, навіть якщо відкинути загальні проблеми податкової дискримінації по відношенню до адвокатів, та проблему умисного надання не об'єктивних податкових консультацій, які ігнорують норми конституції, та факти приховування інформації, чи надання її заднім числом, стає зрозуміло, що ДПС [] області, делікатно промовчала, про деякі факти недотримання податковими органами законності і тому проігнорувала ряд важливих питань, які були зазначені в моєму запиті-заяві.

Так проігнорований факт, що я ще у 1999 року подавши до ДПІ [] саме копію свідоцтва адвоката і повідомлення з міськвиконкому (а не свідоцтва приватного підприємця), отримав з ДПІ повідомлення (довідку №745) по формі №4-ОПП, про взяття мене на облік платника податків ПП Медведєв С.А., саме з підстав що адвокати дорівнювались до приватних підприємців і їх облік в ДПІ вівся саме так. Враховуючи цей факт, стає незрозумілим, чому я, на цей час, повинен повторно проходити реєстрацію, як адвокат з тією ж формою №4-ОПП, не зважаючи на те, що навіть у багатьох свідоцтвах про сплату єдиного податку зафіксований факт обліку мене як адвоката і в ДПІ немає моїх жодних заяв про зняття мене з обліку як адвоката по будь яким причинам, як і інших рішень, про які я в законний спосіб був би попереджений.

Але з самої суті відповіді ДПС, стає зрозуміло, що якщо промовчати, тобто фактично погодитися з такою неповною відповіддю, яка не відповідає Основному Закону, то наступними кроками податкової служби будуть додаткові обмеження мене в правах і як наслідок відповідні фінансові санкції, та вимоги.

В моєму випадку, це можливі вимоги до оподаткування моїх доходів за частину 2012 року (тобто з моменту набрання законної сили ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» чи окремих його положень), по ставці 15%. При цьому буде оподаткований не чистий прибуток, а валовий прибуток, так як надати підтвердження витрат, при таких обставинах, адвокат, який проводив обліки по спрощеній системі оподаткування, згідно права, яке йому надавало і надає свідоцтво платника єдиного податку, не має можливості, так як такі витрати він не повинен був фіксувати.

Тільки за 2012 рік, з урахуванням вище викладених обставин і того факту, що від загальної суми доходу, у мене на витрати в різних регіонах України з західних до південних областей, як найменше пішло за 2012 рік, понад 70% витрат від валового прибутку. Тобто в цьому випадку податковий тиск на мене збільшується майже до 45%, замість 15% зі штучно створених посадовими особами ДПІ умов.

Беремо також, як приклад, ситуацію за перший квартал 2013 року, по якій, я не тільки будучи на спрощеній системі оподаткування і маючи свідоцтво платника єдиного податку, здав, ще 03.01.2013 року, відповідну декларацію за 2012 рік і знову отримав усні пояснення в податковій інспекції, що нічого фактично не змінено в системі оподаткування адвокатів, так як держава не визнає дискримінаційних відносин, з яких би нормативних актів вони не випливали, а загальні податкові консультації що стосуються адвокатів, з ДПА України в податковій інспекції, офіційно не надходили і тому я маю право і в 2013 році, на спрощену систему оподаткування як і раніше.

Але, я все ж, в силу значних протиріч в законодавчих та підзаконних нормах, маючи право на письмову податкову консультацію, звернувся з офіційним письмовим запитом, як в ДПІ м. [] так і пізніше в ДПС в [] області. И отримавши від них неповну відповідь на мої запити, знову змушений констатувати, що посадовими особами, додатково порушені мої права, гарантовані мені, ст.ст.3,8,9,40,57,64 Конституції України, ПК України і цілою низкою спеціальних законів і підзаконних актів.

Так, спонукання у незаконний, антиконституційний спосіб, адвокатів, до закриття виду діяльності по КВЕД 69.10 з погіршенням умов оподаткування, та ускладнення праці адвокатів, в порівнянні з юристами, які не є адвокатами та практикують згідно КВЕД 69.10, та неврахування суспільної значимості адвокатів і відповідних ризиків в їх праці є по своїй суті не тільки не далекоглядними і протизаконними діями, але і неправильними в політичному плані.

Не повинен бути заручником ситуації, адвокат, по штучно створеним перешкодам в державних органах влади, які повинна в найкоротший термін, врегулювати сама держава, поновивши в правах конкретного адвоката по конкретній ситуації.

Аналізуючи законодавчі норми України, не можна не звернути увагу, на той факт, що прямих заборон на здійснення адвокатами, юридичної практики, як приватним підприємцем, який здійснює юридичну практику і знаходиться на єдиному податку, у попередньому Законі України «Про адвокатуру», який діяв до 15 серпня 2012 року не існувало. У новому ЗУ «Про адвокатуру і адвокатську діяльність», який був прийнятий ВР України 5 липня 2012 року, а набрав чинності 15 серпня 2012 року (по ряду норм він став діяти тільки через три місяці після набрання чинності основних положень цього Закону) у ст.7 цього Закону, про несумісність, теж немає прямої заборони адвокатам на підприємницьку діяльність по юридичній практиці (тобто згідно КВЕД 6910).

Як загально відомо, у п. 291.5 ст. 291 глави 1 розділу XIV ПК України міститься вичерпний перелік видів діяльності, при здійсненні яких суб'єкти господарювання не можуть бути платниками єдиного податку. У зазначеному переліку теж відсутній такий вид діяльності, як діяльність у сфері права. Хоча саме в розшифруванні зазначеного виду економічної діяльності, яке містилося в Класифікації видів економічної діяльності 2005 (далі – КВЕД 2005), котра до 2013 року є діючою поряд з Класифікацією видів економічної діяльності 2010, що введена в дію наказом Держспоживстандарту України №457 від 11.10.2010 року (далі – КВЕД 2010), як підвид «діяльності у сфері права» (74.11) є «адвокатська діяльність» (74.11.1). Новий же КВЕД 2010 передбачає, що зазначена в ньому «діяльність у сфері права» (69.10) охоплює всі підвиди виду економічної діяльності, передбаченого КВЕД 2005, тобто і адвокатську діяльність як складову діяльності у сфері права.

В абз. 2 п. 14.1.226 розділу I ПК України наводиться визначення поняття «незалежна професійна діяльність». Під нею розуміється участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, аудиторів, бухгалтерів, оцінщиків, інженерів чи архітекторів, особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою подібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою-підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб. З аналізу зазначеного визначення видно, що для цілей податкового регулювання діяльність адвокатів у розумінні ПК України не завжди вважається незалежною професійною діяльністю. Зокрема, такою вона вже не вважається у випадку реєстрації адвоката підприємцем.

Таким чином, навіть зазначена норма ПК України вказує на можливість адвокатів не лише сплачувати податки за здійснення незалежної професійної діяльності як само зайнята особа, що оподатковується згідно зі ст. 167 ПК України податком в розмірі 15 відсотків (у окремих випадках – 17 відсотків), але й обрати спрощену систему оподаткування і сплачувати єдиний податок за умови реєстрації як фізичної особи-підприємця.

Отже, стає очевидним, що адвокат, який практикує індивідуально, вправі вибирати: сплачувати податки як само зайнята особа або обрати спрощене оподаткування. Проте в останньому випадку для того, щоб бути платником єдиного податку, адвокату потрібно зареєструватися як фізична особа-підприємець, обравши вид діяльності «Діяльність у сфері права», що вже існує у моєму випадку.

Міністерство повинно звернути увагу на те, що перелік всіх інших професій, які зазначені в абз. 2 п. 14.1.226 розділу I ПК України, вказує на факт, що жодна з них не вказує на створення дискримінаційних ознак застосування норм права. Тільки адвокат, який вже був на спрощеній системі оподаткування і діяв і діє згідно КВЕД 6910, в порівнянні з юристом який діє згідно КВЕД 6910, обмежується в правах за професійною ознакою, через неправильне застосування норм права.

Загально відомо, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй, норми Конституції України є нормами прямої дії (ст.8 Конституції).

Правовий порядок в Україні гарантується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (ст.19 Конституції). Усі люди є вільними і рівними у своїй гідності та правах. Права і свободи є невідчужуваними та непорушними (ст.21 Конституції).

Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними.

Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесення змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (ст.22 Конституції).

Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками (ст.24 Конституції України).

Кожному гарантується право знати свої права і свободи. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, є не чинними (ст.57 Конституції).

Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України. В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень. Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24,25,27,28,29,40,47,51,52,55,56,57,58,59,60,61,62,63 Цієї Конституції (ст.64 Конституції).

Згідно ст.56.21.ПК України зазначено:

- у разі коли норма цього Кодексу чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі цього Кодексу, або коли норми різних законів чи різних нормативно-правових актів, або коли норми одного і того ж нормативно-правового акта суперечать між собою та припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу, рішення приймається на користь платника податків.

До цього часу не надано чіткі та повні відповіді ДПІ м. [] та ДПС в [] області, на питання зазначені у моїй заяві-запиті № [] від 14 січня 2013 року, та № [] від 02 лютого 2013 року на аркуші №4.

Мені до цього часу не надали відповіді на головні питання:

1. як вищій податковий орган, спираючись на Конституцію України, не порушуючи норми міжнародного права і ПК України, та враховуючи той факт, що право суб'єкта оподаткування, на своєчасну, об'єктивну, не двозначно трактуємо, та повну інформацію, було порушено саме посадовими особами податкових органів, пропонує вирішити дану ситуацію, з ціллю поновлення в правах суб'єкта оподаткування, адвоката Медведєва Сергія Анатолійовича, який одночасно є ФОП, що надає юридичну допомогу і діє на спрощеній системі оподаткування, на підставі свідоцтва, про сплату єдиного податку по спрощеній системі оподаткування від 2012 року, по КВЕД 69.10, як адвокат, (покрокове, окремо за 2012 та за 2013 роки).

2. з огляду на все викладене у даному запиті і додатках, повідомити які покрокові дії, та з якого періоду, які не порушують Конституцію України, норми міжнародного права, та ПК України, необхідно здійснити адвокату Медведєву Сергію Анатолійовичу, для подальшої праці адвоката, для ведення звітності та обліку доходів і сплати податків, як адвокату, який зареєстрований ще й приватним підприємцем і вже діє на спрощеній системі оподаткування – КВЕД 69.10. Тобто надати відповіді на наступні підпитання:

а. Чи повинен я у зв'язку з тим, що перебуваю на обліку в податковій, як підприємець-платник єдиного податку, який одночасно з тим є адвокатом и окремо надавав документи саме адвоката при первинній реєстрації у 1999 році, окремо ставати на облік як адвокат, вже вдруге – тобто як адвокат, само зайнята особа (якщо так, що для цього потрібно зробити і в якій послідовності мені необхідно діяти)?

б. Чи можуть отримувані мною як адвокатом і водночас підприємцем-платником єдиного податку (діяльність у сфері права – новий КВЕД 69.10) доходи від здійснення адвокатської діяльності (діяльності у сфері права), оподатковуватися за фіксованою ставкою по другій групі спрощеного податку (так або ні; якщо ні, то чому)?

в. Чи підлягають отримувані мною доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за фіксованою ставкою по другій групі спрощеного податку і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), подвійному оподаткуванню (окремо як підприємця і окремо як само зайнятої особи, якщо так то на підставі яких правових норм і яка послідовність моїх дій і з якого періоду)?

г. За якою ставкою податку я повинен оподатковувати отримувані доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за фіксованою ставкою по другій категорії і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність), якщо на обліку в податковій перебуваю як фізична особа-підприємець, але не знімався з обліку як адвокат?

д. Яким чином я повинен здійснювати звітування перед податковими органами (з якою періодичністю та в якій формі) за отримувані доходи, якщо отримую доходи від діяльності у сфері права, яку я здійснюю як підприємець-платник єдиного податку за фіксованою ставкою по другій групі спрощеного податку і водночас як адвокат (здійснюю індивідуальну діяльність) на підставі яких правових норм?

Можу заздалегідь погодитись, що саме моя ситуація є не стандартною і тому потребує не стандартних, окремих рішень.

Враховуючи актуальність даної проблеми, я звернувся до вищих органів адвокатського самоврядування, з пропозицією, розглянути дану проблему і сприяти її позитивному вирішенню в вашому міністерстві.

Маю надію, на співпрацю і взаємну повагу, на користь суспільства і держави.

Для конкретизації моєї ситуації в податкових органах та інших інстанціях та підтвердження відповідних фактів, направляю Вам ксерокопії наступних документів...».

Відповідь на цей запит, з міністерства доходів і зборів України була наступною:

від 22.05.2013 р. №

Міністерством доходів і зборів України розглянуто Ваш запит від 26.04.13 № (вхідний від 07.05.13 №) щодо деяких питань оподаткування доходів адвокатів і повідомляється, що із вказаних питань Ви вже звертались до органів Державної податкової служби України і Вам було надано вичерпну відповідь згідно норм чинного законодавства листом ДПС у області від 06.03.13 № . Заступник Міністра

З вище викладеного було зрозуміло, що в різних регіонах України, податкові органи, вирішили цю проблему, по різному, з застосуванням одних і тих же правових норм, в даному випадку йде мова про подвійне трактування та застосування одних і тих же правових норм, що заборонено ПК України.

В силу значних протиріч і подвійного застосування одних і тих же норм права, маючи право на повну та об'єктивну письмову податкову консультацію, я все ж звернувся за захистом, ще в апеляційну комісію ГР при міністерстві доходів і зборів України, яка у своєму Рішенні підтвердила факт порушення моїх прав і гарантій саме податковими органами України. Надіславши мені зазначене рішення.

ГРОМАДСЬКА РАДА ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ ЕКСПЕРТНО-АПЕЛЯЦІЙНА КОМІСІЯ РІШЕННЯ

від 23 жовтня 2013 року №

Про роз'яснення деяких питань оподаткування доходів фізичних осіб, які займаються незалежною адвокатською діяльністю

До Експертно-апеляційної комісії Громадської ради при Міністерстві доходів і зборів України надійшла заява голови Громадської організації «» адвоката Медведєва Сергія Анатолійовича щодо перегляду його запиту до Міндоходів України на податкову консультацію № від 26.04.2013 року, який залишений Міністерством без належної відповіді.

Експертно-апеляційна комісія детально розглянувши заяву С. Медведєва прийшла до висновку, що органами Міндоходів України надано не повну відповідь на поставлені питання. З метою усунення прогалин в податковій консультації, Експертно-апеляційна комісія надає наступні роз'яснення.

Державною податковою службою України надано узагальнюючу податкову консультацію щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (приватних нотаріусів, адвокатів) затверджену наказом від 24.12.2012р. № . Необхідність С. Медведєва в індивідуальній консультації полягала у

наданні додаткових роз'яснень положення узагальнюючої консультації: «[...] фізична особа, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, не може бути підприємцем у межах такої адвокатської діяльності. При цьому чинним законодавством не заборонено фізичній особі, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, бути підприємцем та здійснювати іншу підприємницьку діяльність, не заборонену законом». Зокрема, С. Медведєву, не надано відповіді щодо встановлення обов'язку адвокатам, які зареєстровані фізичними особами-підприємцями і перебувають на спрощеній системі оподаткування, зніматися з такого обліку і ставати на облік як самозайняті особи.

З 15.08.2012р. набрав чинності Закон України від 05.07.2012 № 5076 "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", яким визначено значення наступних понять:

а) адвокат - це фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені цим Законом; адвокатська діяльність - незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту;

б) інші види правової допомоги - види адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення.

Підпунктом 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України визначено, що самозайнята особа - це платник податку, який є фізичною особою - підприємцем або провадить незалежну професійну діяльність за умови, що така особа не є працівником у межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності.

Незалежна професійна діяльність - це участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів), аудиторів, бухгалтерів, оцінщиків, інженерів чи архітекторів, особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою подібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою - підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб.

З аналізу зазначених норм Державна податкова служба України дійшла висновку про те, що фізична особа, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність не може бути підприємцем в межах такої адвокатської діяльності. При цьому, податковий орган зазначає, що законодавством не заборонено фізичній особі, яка здійснює незалежну адвокатську діяльність, бути підприємцем та здійснювати іншу підприємницьку діяльність, не заборонену законом.

У відповідності до частини 2 статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтю 52 Податкового кодексу України встановлено, що контролюючі органи за зверненням платників податків надають безоплатно консультації з питань практичного використання окремих норм податкового законодавства. Податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Згідно з підпунктом 14.1.173 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України узагальнююча письмова податкова консультація - оприлюднення позиції контролюючого органу, що склалася за результатами узагальнення податкових консультацій, наданих платникам податків.

Відповідно до пункту 52.6 статті 52 Податкового кодексу України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, проводить періодичне узагальнення податкових консультацій, які стосуються значної кількості платників податків або значної суми податкових зобов'язань, та затверджує наказом узагальнюючі податкові консультації, які підлягають оприлюдненню, у тому числі за допомогою Інтернет-ресурсів.

Слід зазначити, що пунктом 53.1 статті 53 Податкового кодексу України встановлено, що не може бути притягнуто до відповідальності платника податків, який діяв відповідно до податкової консультації, наданої йому у письмовій або

електронній формі, а також узагальнюючої податкової консультації, зокрема, на підставі того, що у майбутньому така податкова консультація або узагальнююча податкова консультація була змінена або скасована.

З правового аналізу вищенаведених норм законодавства вбачається, що узагальнююча податкова консультація є позицією податкового органу, має виключно рекомендаційний характер та не є обов'язковою до виконання для платників податків, оскільки, надаючи узагальнюючу податкову консультацію, податковий орган не створює нової правової норми, а лише дає своє тлумачення та роз'яснення відповідних положень податкового законодавства. Так, відповідно до положень статті 53 Податкового кодексу України не передбачено жодних правових наслідків для платника податку у випадку не застосування ним при здійсненні своєї господарської діяльності узагальнюючої податкової консультації.

Разом з тим слід зазначити, що адвокати, які зареєстровані фізичними особами - підприємцями за КВЕД 69.10 «Діяльність у сфері права» не зобов'язані здійснювати зупинення державної реєстрації фізичної особи-підприємця та зніматися з податкового обліку. Відповідно до п. 11.1 Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011р. № 1588 фізична особа - підприємець знімається з податкового обліку у зв'язку з зупиненням її державної реєстрації, внаслідок якої відбувається закриття їх рахунків та/або втрата їх статусу як платника податків відповідно до законодавства. Так, умови втрати статусу платника єдиного податку передбачені п.п. 298.2-298.3 ст. 298 ПК України, види діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування встановлені п. 291.5 ст. 291 ПК України, підстави припинення державної реєстрації фізичної особи-підприємця встановлені ст. 46 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців». Відповідно до вищенаведеного, адвокат, який здійснює діяльність як фізична особа-підприємець та перебуває на спрощеній системі оподаткування може бути знятий з податкового обліку виключно з підстав, встановлених законом, зокрема, внаслідок припинення державної реєстрації фізичної особи-підприємця за рішенням суду або добровільно за власною заявою (ч. 1 ст. 46 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців», Глава XI Порядку обліку платників податків і зборів). Підставами для постановлення судового рішення про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, зокрема, є провадження нею підприємницької діяльності, що заборонена законом. Проте адвокатам законом не заборонено провадити підприємницьку діяльність за КВЕД 69.10.

Відповідно до Класифікатора видів економічної діяльності адвокатська діяльність є складовою виду діяльності 69.10 «Діяльність у сфері права», а тому доходи, отримані від провадження діяльності у сфері права, в тому числі і адвокатської діяльності, можуть оподатковуватися єдиним податком. Разом з тим, відповідно до Роз'яснення Вищої кваліфікаційна комісія адвокатури при Кабінеті Міністрів України від 18.02.2005 р. № IV/9-2-5, у випадку переходу на спрощену систему оподаткування адвокатом чи адвокатським об'єднанням їх правовий статус не зазнає жодних змін, на них в повному обсязі поширюються права, обов'язки та гарантії їх адвокатської діяльності.

Тлумачення норм Податкового кодексу України Державною податковою службою України не є джерелом права, а тому на їх підставі не можна зобов'язати адвокатів - платників податків зніматися з обліку як фізичні особи-підприємці платники єдиного податку і ставати на облік як самозайняті особи. З тих же підстав незаконними вважатимуться дії з донарахування податкового обов'язку таким платникам податків у зв'язку з перерахунком згідно з правилами оподаткування для самозайнятих осіб.

Голова Експертно-апеляційної комісії

Керуючись п. 2 ст. 150 Конституції України, п. 4 ст. 13, 42, 43, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

Прошу Конституційний Суд України:

1. Надати офіційне тлумачення ст.9 та ст.24 Конституції України щодо застосування норм міжнародного права ратифікованих Верховною Радою України, безпосередньо що стосується ст.14 Європейської Конвенції «Про захист прав і основних свобод людини» (ратифікованої ВРУ 12.07.1997 року) під час практичного застосування норм Податкового Кодексу України, міністерством доходів і зборів України, як реагування на запит адвоката Медведєва С.А. № від 26 квітня 2013 року на податкову консультацію, в частині дотримання конституційних гарантій та міжнародних правових актів і гарантій прав людини, закладених в цю Конвенцію при офіційному застосуванні податковими органами Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 №5076-VI і норм Податкового Кодексу України (надалі по тексту скорочено ПК) (№2755-V1 від 2.12.2010 року з відповідними змінами до 01.07.2014 року), в частині обмеження прав адвокатів за професійною ознакою, на сумісну діяльність як адвоката і як ФОП з правом обрання спрощеної системи оподаткування в порівнянні з іншими юристами.

2. Надати офіційне тлумачення ст.40 Конституції України щодо надання неповної відповіді міністерства доходів і зборів від 22.05.2013 р. № на запит адвоката Медведєва С.А. № від 26 квітня 2013 року на податкову консультацію. Тобто про дотримання гарантій надання відповіді на всі поставлені в запиті питання, що стосуються відповідності норм ПК України і вимог фіскального органу в частині додержання податковими органами гарантій закладених у ст.ст.8,9,24,40,64 Конституції України під час застосування норм Податкового Кодексу України податковими органами України.

3. Надати офіційне тлумачення положень ст.8, ст.ст.19, та 64 Конституції України, у контексті п.1 ст.3, п.2 ст.5 та ст.7 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 №5076-VI, та ст.56.21 ПК України, щодо обов'язку органів державної влади України, керуватися нормами Конституції України, якщо норми Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» і ПК України (№2755-V1 від 2.12.2010 року з відповідними змінами до 01.07.2014 року) трактуються та застосовуються податковими органами України неоднаково, та не зазначають однозначних заборон на сумісну професійну діяльність адвокатів. Тобто, не забороняють адвокату сумісну діяльність, як адвоката і як ФОП по КВЕД-69-10 – юридична практика. Тобто заборону по вже зареєстровану однією особою, саме адвокатом, який практикує індивідуально. А вільне застосування податковими органами України самого Закону, в частині оподаткування і прав обрання системи оподаткування, звужує та обмежує права адвокатів, при штучному поділі юристів, на юристів які не є адвокатами і юристів які є адвокатами і які трактуються податковими органами, з обмеженням права адвокатів на здійснення адвокатської діяльності одночасно ще й як ФОП, в частині заборони подальшого застосування права на обрання спрощеної системи оподаткування по КВЕД 69-10 – юридична практика, що значно погіршує матеріальне становище адвоката і можливість подальшого спрощення організації своєї праці адвокатом, який практикує самостійно, а також в порівнянні з іншими юристами, яким після такого трактування Закону податковим органом України, залишили право обрання спрощеної системи оподаткування по КВЕД 69-10 – юридична практика, тобто тою нормою, якою адвокати користались на рівні з іншими юристами, до застосування саме такого трактування даного Закону міністерством доходів і зборів України.

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні:

Офіційне тлумачення положень ст. 56.21 ПК України, статті 7 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» є необхідним у зв'язку з наявністю неоднозначної практики податкових органів України щодо права адвокатів, які практикують як адвокати індивідуально і одночасно здійснюють юридичну практику як ФОП, обирати спрощену систему оподаткування згідно КВЕД 69.10 на рівні з іншими юристами і отримати повну письмову індивідуальну податкову

консультацію від податкових органів України, яка відповідає гарантіям і правовим нормам закладеним у ст.8,9,21,22,24,40,64 Конституції України.

У листі № [] із [] обласної податкової, датований 16.10.2012 року (опублікованому [] в Інтернеті Юридичний вісник України №45, 10-16 листопада 2012 року), було зазначено, «Враховуючи, що Ви перебуваєте на податковому обліку як само зайнята особа-підприємець з 07.12.2005 року, повторно ставати на облік не потрібно. На обліку в податковій інспекції Ви перебуваєте, як підприємець із видом діяльності: 74.11 Діяльність у сфері права (КВЕД – 2005). Відповідно до заяви про перехід на спрощену систему оподаткування від 25 січня 2012 року реєстр. № [], Вам видане Свідоцтво платника єдиного податку з 1 січня 2012 року 3 групи, за ставкою 5 відсотків, вид діяльності: 74.11 / 69.10. – Діяльність у сфері права. Відповідно до Класифікатора видів економічної діяльності Адвокатська діяльність є складовою виду діяльності – Діяльність у сфері права(...)), «Доходи, отримані Вами від провадження діяльності у сфері права, в тому числі і адвокатської діяльності, оподатковуються єдиним податком за ставкою 5 відсотків(...)».

В цьому випадку – органи державної влади дотримуються вимог ст.7 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», дотримуються Конституції України та діють виключно у відповідності з нормами ПК України та іншими нормативними актами, своєчасно та в повному обсязі відповідають на адвокатський запит на податкову консультацію. Серед таких органів державної влади:

- [] обласна податкова служба - листі № [] при запиті адвоката [] на податкову консультацію, датованому 16.10.2012 року повідомляється: «Доходи, отримані Вами від провадження діяльності у сфері права, в тому числі і адвокатської діяльності, оподатковуються єдиним податком...» (опубліковано адвокатом Глотовим в Інтернеті, Юридичний вісник України №45, 10-16 листопада 2012 року)

В іншому випадку –

- в рішенні міністерства доходів і зборів України від 22.05.2013 р. № [] та ДПС у [] області від 06.03.2013 року № [], (в супереч, у подальшому проігнорованому міністерством рішенні експертно-апеляційної комісії громадської ради міністерства доходів і зборів України від 23 жовтня 2013 року № []) прийняте протилежне рішення про трактування і застосування тих самих нормативно-правових актів при тих же обставинах, при цьому дається не повна відповідь на всі поставлені адвокатом Медведєвим С.А. на надання податкової консультації питання.

Законодавчі акти України, на які йде посилання в конституційному зверненні:

Конституція України, прийнята 28 червня 1996 року /Відомості Верховної Ради України – 1996. - №30. – ст.141.

Ст. 3

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Ст.8 Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

ст.9 Укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Конституції України.

ст.19 Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. { Офіційне тлумачення положення частини другої статті 19 див. в Рішенні Конституційного Суду України N 7-рп/2009 від 16.04.2009 }

Стаття 21. Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.

Стаття 22. Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними.

Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані.

При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

ст.24 Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Рівність прав жінки і чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям.

Стаття 40. Усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом

Стаття 64. Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Стаття 68. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Закон України "Про Конституційний Суд України" від 16 жовтня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 49. - Ст. 272.

КОНВЕНЦІЯ

про захист прав людини і основоположних свобод
{Конвенцію ратифіковано Законом України № 475/97-ВР від 17.07.97}

Стаття 13

Право на ефективний засіб юридичного захисту

Кожен, чиї права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.

Стаття 14

Заборона дискримінації

Користування правами та свободами, визнаними в цій Конвенції, має бути забезпечене без дискримінації за будь-якою ознакою - статі, раси, кольору шкіри, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного чи соціального походження, належності до національних меншин, майнового стану, народження, або за іншою ознакою.

Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 №5076-VI

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 3. Правова основа діяльності адвокатури України

1.Правовою основою діяльності адвокатури України є Конституція України, цей Закон, інші законодавчі акти України.

Стаття 5. Адвокатура і держава

2.Держава створює належні умови для діяльності адвокатури та забезпечує дотримання гарантій адвокатської діяльності.(...)

Розділ II

Стаття 7. Вимоги щодо несумісності

1. Несумісною з діяльністю адвоката є:

- 1) робота на посадах осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції";
- 2) військова або альтернативна (невійськова) служба;
- 3) нотаріальна діяльність;
- 4) судово-експертна діяльність.

Вимоги щодо несумісності з діяльністю адвоката, передбачені пунктом 1 цієї частини, не поширюються на депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі).

У разі виникнення обставин несумісності, встановлених частиною першою цієї статті, адвокат у триденний строк з дня виникнення таких обставин подає до ради адвокатів регіону за адресою свого робочого місця заяву про зупинення адвокатської діяльності.

Податковий Кодекс України від 23 грудня 2010 року № 2856-VI, ОВУ, 2010 р., №101, ст.3619 з відповідними змінами до 13 травня 2014 року №1260-VII

Згідно стаття 21.1 Податкового законодавство України посадові особи контролюючих органів зобов'язані:

21.1.1. дотримуватися Конституції України та діяти виключно у відповідності з цим Кодексом та іншими законами України, іншими нормативними актами;

Згідно статті 3.1. Податкове законодавство України складається з Конституції України; цього Кодексу; Митного кодексу України та інших законів з питань митної справи у частині регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з

оподаткуванням митом операцій з переміщення товарів через митний кордон України (далі - законами з питань митної справи); чинних міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України і якими регулюються питання оподаткування; нормативно-правових актів, прийнятих на підставі та на виконання цього Кодексу та законів з питань митної справи; рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з питань місцевих податків та зборів, прийнятих за правилами, встановленими цим Кодексом.

{Пункт 3.1 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4915-VI від 07.06.2012}

3.2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Кодексом, застосовуються правила міжнародного договору.

4.1.2. рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу;

4.1.4. презумпція правомірності рішень платника податку в разі, якщо норма закону чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі закону, або якщо норми різних законів чи різних нормативно-правових актів припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу;

Згідно ст.56.21.ПК України зазначено:- У разі коли норма цього Кодексу чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі цього Кодексу, або коли норми різних законів чи різних нормативно-правових актів, або коли норми одного і того ж нормативно-правового акта суперечать між собою та припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу, рішення приймається на користь платника податків. { Пункт 56.21 статті 56 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3609-VI (3609-17) від 07.07.2011 }

Додатки:

Конституційне звернення у 3-х примірниках

26 серпня 2014,

Адвокат

С.А. Медведєв